

FLAMENCO MOET JE VOELEN

FLAMENCO IS EEN LEVENSGEVOEL, DAT
 UITGEDRUKT WORDT IN DANS, ZANG EN
 GITAARMUZIEK. DAT GEVOEL BRENGEN
 KUMULUS-DOCENTEN MARTA FLENDRIG
 (FLAMENCODANS) EN DENIS COENEGRACHT
 (GITAAR) MET LIEFDE OVER OP HUN CURSISTEN.
 “OLÉ, IK WIL MET JE TROUWEN.”

door Ank Aerts foto's Humphrey van 't Hul

Oorspronkelijk bestond de in het Zuid-Spaanse Andalusië geboren flamenco alleen uit zang. Later kwam daar de dans en muziek bij. De flamenco is door de eeuwen heen beïnvloed door een waaier van culturen die er elk, van de Moren tot de zigeuners, hun eigen stempel op drukten. Nog altijd is de flamenco non-stop in beweging. Hij leeft volop en is populair tot in Japan.

Lucie (54), danst voor het tweede jaar bij de beginnersgroep: “Het fijne van deze dans is dat je niet afhankelijk bent van een mannelijke danspartner. En wat ook prettig is: al klopt het misschien technisch gezien niet helemaal, als je de flamenco met trots danst, ziet het er toch goed uit.”

Flamenco geldt als een temperamentvolle, expressieve en krachtige levensstijl, die het hele gevoelsspectrum van intense triestheid tot grote vreugde kan uitdrukken. Een levensstijl die zijn weergave vindt in levendige muziek, waarbij dans en zang samensmelten met gitaarspel. De

zang vult het lichaam, dat wil dansen. De gitarist reageert op de bewegende voeten van de danser, die met overgave meegaat in de muziek. Trots, vuur en hartstocht zijn elementen die tot in de tenen gevoeld worden. Kenmerkend voor de dans zijn het stevige ritmische voetenwerk en de sierlijke handbewegingen. Krachtig en tegelijkertijd gevoelig. Veel mensen associëren flamenco alleen met de rumba van de Gipsy Kings, maar dat is slechts één stijl terwijl flamenco vele stijlen en karakters kent. Elke stijl heeft zijn eigen ritme en zijn eigen herkomst, zoals bijvoorbeeld een bepaalde regio, de visserij of de mijnen.

Marta Flendrig (47), de flamencodanslerares, is begeistert door de flamencodans. Al sinds haar kleutertijd is ze er helemaal vol van. Op haar achttiende vertrok ze naar Madrid om zich verder te ontwikkelen als flamencodanseres. Ze kreeg lessen van flamencomeesters met klinkende namen als El Güito, Cristobal Reyes en Manolete. Nog steeds treedt ze op in binnen- en buitenland. Ze geniet van het lesgeven

‘EMOTIES ZIJN UNIVERSEEL. OOK MENSEN DIE GEEN SPAANS SPREKEN VOELEN PRECIJS AAN, WAAR HET OM GAAT.’

omdat ze ook op die manier haar enthousiasme kan overbrengen op anderen. Met veel warmte vertelt ze over haar vak:

“Ik probeer mijn leerlingen flamenco te leren dansen met de techniek, kennis en passie die daarvoor nodig is. Een goede houding en een degelijke techniek zijn erg belangrijk. Los van het dansen maak je ook muziek met de voeten en de handen. Ik adviseer mijn leerlingen om vooral veel naar flamencomuziek te luisteren. Het is heel bijzonder om een flamencoconcert bij te wonen. Iedereen zit te wachten op dat magische moment waarop alles samensmelt. Het is prachtig om mee te maken wanneer iedereen - publiek, zanger, danser en muzikant - op hetzelfde moment de vonk voelt overspringen. Op zo'n moment worden er in het publiek dingen geroepen als: “Ole!” en “Ik wil met je trouwen!” Geweldig is dat. Emoties zijn universeel. Ook mensen die geen Spaans spreken voelen precies aan, waar het om gaat.”

Angeliek (52), danst net als Lucie, voor het tweede jaar flamenco bij de beginnersgroep:

“Je wordt je erg bewust van je houding en je krijgt er sterke bovenbenen van. Goede flamencoschoenen helpen enorm om je voeten goed in de grond te planten. Je stamp je negatieve energie letterlijk de grond in. Na een flamencales voel ik me dan ook helemaal ontspannen. Iedereen kan het doen, als het bij je past is het een heel toegankelijke dans.”

Denis Coenegracht (56), flamencogitaardocent, is het met Marta eens: “Flamenco vraagt om een enorme techniekbeheersing. Dat geldt zeker ook voor het gitaarspelen. Daar komt voor de gitarist nog bij, dat hij moet kunnen inspelen op de dansers.” Denis vindt het heerlijk als hij ziet dat zijn leerlingen er echt lol in hebben. “Ik vind het geweldig als ik hen hoor vragen: ‘Wanneer mogen we weer optreden?’ Je kunt mensen echt motiveren om er uren mee bezig te zijn. Ik gun hen de ervaring van de kick die je krijgt als het lukt. Daarom zeg ik vaak: kom op jongens, metronoom aan en oefenen maar.”

Carlaine(17), danst al sinds haar 7e flamenco, inmiddels bij de gevorderdengroep:

“In flamenco kun je alles kwijt. Bovendien kun je hem ongeacht je stemming of humeur altijd dansen. Het gaat erom dat je de emotie overbrengt op het publiek. Ik heb mijn profielwerkstuk gewijd aan de flamenco. Dit is wat ik ontdekt heb: bij andere dansen leer je een dansje en daar stop je dan de emotie in. Bij flamenco is het andersom: je danst vanuit de emotie en van daaruit ontstaat een dans. Dat is precies wat ik er zo mooi aan vind.”

